

med en saadan Bestemthed tidligere har afvist, at der kunde tages noget som helst Hensyn til, hvad Folkethingets Standpunkt var i 1871. Den ærede Ordfører bemærkede, at det dengang var et andet Flertal end det, der regjerer i Salen for Tiden; altsaa kan der intet Hensyn tages mere dertil, men for Landstingets Vedkommende gælder netop det Samme. Det fremgaar tydelig nok af Vedtagelsen af dette Lovforslag, at Flertallet i Landstinget ogsaa staar paa et andet Standpunkt end det Flertal, der i 1872 udtalte sig paa den Maade, som den ærede Ordfører sagde. Søvrigt er det ingenlunde saa, at Landstingets Vedtagelse i 1872 er den sidste Udtalelse forud for det nu vedtagne Lovforslag; det maa erindres, at Landstinget i 1875 negtede Overgangen til 2den Behandling af det Forslag, der kom fra dette Thing, og naar der altsaa lægges særlig Vægt som Udgangspunkt og Maalestof for dette Things nuværende Standpunkt paa, hvad det vedtog i 1875, maa det ogsaa erindres, hvad Landstinget vedtog i 1875. Jeg tror, det vilde være det Helbigste, dersom man virkelig vil naae et Resultat, at man saa tager Sagen jævnt, roligt og praktisk for, at man søger i Virkeligheden at nærme sig hinanden istedetfor at opstille Fordringer, som man paa Forhaand veed ikke ville blive modtagne. — Hvad dernæst Forandringen i § 44 angaar, vil jeg, uden at komme nærmere ind derpaa, dog spørge, om det egentlig i og for sig indbyrdes det andet Thing til Forhandling, førend dette Thing sender de andre Statteløve bagefter, og i hvert Fald skulde jeg mene, at den Fremgangsmaade, her er brugt, istedetfor at blive en Gjenvei, bliver en meget betydelig Omvei. Jeg tror, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds har fuldstændig Ret i, at man ikke kan forhandle til Ende en Toldrevisionslov uden at være paa det Reue med, gennem hvilke andre Love den hele eller delvise Kompensation skal opnaas, idet den nye Forbindelse imellem selve de foreliggende Statteløve — saa Meget forekommer mig aldeles klart — maa have en ikke ubetydelig Indflydelse paa Behandlingen af Toldloven, om en delvis eller fuldstændig Kompensation skal opnaas gennem en Forhøielse af Brændevinsafgiften eller ikke. Man søger jo dog ved Revisionen af Statteløve at opnaa en Fordeling af Byrden paa Skatteborgerne i et passende Forhold, og saa forekommer det mig ogsaa ganske klart, at man ikke kan skyde ud af den samlede Betragning to saa vigtige Forbrugsbestatningslove som Brændevinsloven og Ølloven. Jeg tror, at det er fuldt berettiget at forlange

disse tre Love behandlede samlede; de ere fremsatte som et samlet Hele, og jeg ser ikke rettere, end at de ogsaa nødvendigvis maa behandles i Forening. — Det ærede Flertal har fremhævet som Grund til, at det ikke har set sig istand til at give Toldloven en fylldigere Behandling og slet ikke har set sig istand til at give de andre Love nogen Behandling, det, at der var levnet dette Thing saa kort Tid til Behandlingen af disse Sager. Jeg tror ikke, at Flertallet veed Andet derom, end at Loven er kommen herind i dette Thing for c. 4—5 Uger siden; idetmindste har det ærede Flertal ikke hos mig søgt nogen som helst Oplysning om, hvor lang Tid det kunde gjøre Regning paa til Bearbejdelsen af Forslaget. Det er altsaa en Supposition, som savner enhver rimelig Begrundelse; det Sikke er kun det, at det er 4—5 Uger, siden Lovforslaget kom herind eller ialtsald forlod det andet Thing, men hvor lang Arbejdstid der endnu staar tilbage, det veed det ærede Flertal Intet om, og derom kan hverken det ærede Flertal eller den ærede Ordfører udtale sig. Søvrigt forekommer det mig, at, dersom det ærede Flertal i Virkeligheden vilde have skænket de andre Love en lignende Opmærksomhed som Toldloven, saa havde det staaet det ærede Flertal frit for paa samme Maade, som det har gjort ved Toldloven, at have sin Mening færdig derom samtidig med, at Forslagene traadte ind i Salen. Jeg ser ikke rettere, end at der vilde have været den allerstørste Opfordring for det ærede Udvalg eller overhovedet for dette Things Flertal til, netop naar der er Spørgsmaal om en ny Skattelov, da at benytte ethvert Middel til at danne sig en begrundet Mening om den, førend den kommer ind i denne Sal, og det saameget mere, naar Opfordringen til at tilveiebringe en ny Skatteindtægt gjentagne Gange er udgaaet fra selve dette Thing og seneft er udgaaet i et Lovforslag, som var udformet og indbragt af 5—6 Medlemmer af Thinget, som jeg antager repræsenterede Flertallet, men blandt hvilke i ethvert Tilfælde den ærede Ordfører var en af Forslagsstillerne, et Forslag, som gik ud paa, at Toldloven først skulde træde i Kraft, naar der blandt Andet ogsaa var vedtaget en Lov om Skat paa Øl, og det en Skat, som vilde have endnu større Vanstuelighed i Gjennemførelsen end den, jeg i dette Dieblit foreslaar. Det var en Produktbetsning af Øl af en vis Bestaaenhed, men foruden den store Vanstuelighed, jeg allerede har paaapeget, som altid vil være tilstede ved at gennemføre en Skat, der ikke hviler paa alt Øl, men kun paa enkelte Klasser af Øl, saa var der i dette